

jo general de secretarios, interventores y tesoreros de la administración local, donde se planteaba que la propuesta estrella de su *conselleria* sobre libros gratis generaba serios problemas en su puesta en marcha. En primer lugar, porque los ayuntamientos carecían de medios materiales y humanos para dar respuesta al volumen de personas que se iban a beneficiar de esta ayuda. En esta línea, la tramitación sobrepasaba la capacidad de gestión municipal. Y, por otro lado, las entidades locales aseguran que esta competencia no les correspondía.

Este es un hecho que se ha visto reflejado, también, en el número de ayuntamientos que han solicitado acogerse a este plan. Hace unos días también fue anunciado que había un porcentaje muy bajo de ayuntamientos que se habían acogido a esta convocatoria.

En esta línea también se mostraba que no existía un diseño viable de ejecución, tal y como indicaban muchos ayuntamientos. En este sentido, me gustaría preguntarle qué medidas concretas ha puesto en marcha el Consell para subsanar los problemas detectados en este informe que anteriormente he solicitado.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.
Senyor conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Moltes gràcies.

(Inoïble) ... d'explicar i adaptar l'aplicació del programa Xarxa Llibres al conjunt de les necessitats de les entitats locals, estaran allí a la conselleria. I hui mateix també en bona mostra de que sí que avança el projecte i que no hi ha tants problemes com se vol transmetre des de certs grups, avui mateix signarem el primer conveni amb la Diputació de València que s'adherix perfectament i que mostra que no hi ha cap impediment legal perquè tirem endavant eixe programa, que no és només d'ajudes econòmiques sinó que va més enllà; és un programa pedagògic que el que fa és crear banc de llibres per evitar que qualsevol persona, que qualsevol família haja de tornar a fer eixa despesa en una educació que és universal i que hauria de ser gratuïta perquè és obligatòria.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Els recorde que les preguntes de rebot han de dirigir-se sobre la pregunta principal. Però, bé, vol contestar sobre un tema que no és la pregunta principal, però que és d'educació, ho hem considerat així.

Per acabar esta sessió de control té la paraula el Grup Podem-Podemos, el seu síndic senyor il·lustre diputat Antonio Montiel.

El senyo Montiel Márquez:

Bon dia, senyor president.
Membres del Consell.

Senyor president, el Consell va anunciar el passat octubre que 10.200 majors en residències i 1.300 en centres de dia anaven a beneficiar-se de la retirada del copagament. Tot i això la falta de residències públiques en determinades zones de la Comunitat Valenciana deixarà fora una part significativa dels majors necessitats. El Consell ha fet una avaluació

de quants dels nostres majors queden exclosos d'aquesta mesura?

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Per a respondre té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyor Montiel, com sap perfectament, l'Acord del Botànic planteja com la gran prioritat el rescat a les persones. I sobretot a les persones que estan amb major dificultat. Per tant, el que ha fet este govern en estos pressupostos és començar a atendre a allò que és el més emergent, el més prioritari. Efectivament, no anem a poder encara, en esta no anem a poder, en esta primera acció pressupostària, respondre a totes les demandes. És un projecte que anirà avançant.

Però li vull dir que des del primer moment, la primera decisió que va prendre la vicepresidenta, que no va tardar ni cent dies, a engegar accions que anaren ja atacant directament la destrossa que s'havia produït en l'acció de la llei de la dependència en este país. I se va a fer en accions directes, és a dir, es va prioritzar en el FLA allò que era la despesa social. Amb 16 milions d'euros, quan estem parlant estem parlant d'una gran dimensió, 16 milions d'euros, perquè són molts diners, però, clar, això representa només la meitat del que es va saquejar a EMARSA. Amb això la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives va posar ja al dia immediatament el pagament de prestacions econòmiques per cuidadors no professionals i prestacions vinculades a la llei de dependència corresponents als mesos de maig i juny. És a dir, amb un pressupost que no era este nou ja es va començar a actuar. Per tant, les prioritats des del primer moment s'han posat en funcionament.

La mesura en aquell moment, eixa primera mesura, suposà un impacte en 24.000 persones. Fruit d'esta acció decidida, i d'acord amb els compromisos adquirits al si de l'Acord del Botànic, hem posat endavant tots els instruments per a l'eliminació dels copagaments, sobre tot el copagament que va produir el Partit Popular en aquell famós decret que va posar a totes les persones en una pitjor situació impossible a molta gent discapacitada i a molta gent major.

Així, a través del projecte de llei d'acompanyament de pressupostos, deroguem, si les Corts Valencianes ho desitgen, derogarem el copagament per a persones majors i amb diversitat funcional en els recursos d'atenció diürna, com són els centres de dia i els centres ocupacionals, i que afectarà a totes les persones que actualment són beneficiàries en estos centres. A més, els qui utilitzen els recursos residencials voran millorada la seua situació, gràcies a la millora de la quantitat mínima per a diners de butxaca, de 219 euros a 346, amb persones de diversitat funcional, i de 175 a 219 en majors.

Al mateix temps se respectarà allò que se'ls va traure a la gent major, que són les pagues extraordinàries a l'hora de computar la capacitat econòmica de l'usuari. És a dir, les persones en els centres diürnes no hauran d'abonar cap aportació suplementària; els qui es troben en residències, que tenen necessitats bàsiques cobertes, no hauran de continuar sofrint el que ha sigut el copagament injust i confiscatori del Partit Popular.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Gràcies, senyor president.
Senyor Montiel.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies president.

Vostés recordaran bé que en 2001 es va ficar en marxa un suposadament sofisticat pla dissenyat pel llavors conseller de Benestar Social, senyor Blasco, per fer nàixer del no-res 9.000 llits en residències per a persones majors, aparentment sense cost.

Les empreses adjudicatàries anaven a tindre com a benefici garantida l'adjudicació de places concertades i a més, gràcies a la intermediació de la conselleria, anaven a aconseguir sòl gratuït per a deixar caure aquestes residències sense cap criteri territorial ni de demanda. I aixina el senyor Ortiz, ben conegut..., ai!, no està, *cachis!*, la senyora Díaz. El senyor Ortiz, el senyor Cotino i el senyor Blasco, en una mena de triangle de disseny i gestió, van ficar en marxa aquesta fórmula, el que després s'ha anomenat el model Cotino, que, a més, va obtindre substanciosos beneficis i privilegis a càrrec d'allò que és públic.

El senyor Cotino, a més, quan ja va ser conseller de Benestar Social, en desembre de 2007, va aprovar una ordre per la qual va formalitzar la interpretació d'aquesta exclusivitat al seu favor o a favor de les empreses del seu nebot. I, per tant, esta empresa familiar, en la qual participaven en un 40% la família Cotino, va multiplicar per tres les places subvencionades, que van passar de 716 a 2.020; i també va passar a gestionar de 13 centres en 2006 a 21 en 2009.

Aquest sistema, jurídicament dubtós i ètica i políticament reprovable, va esclatar quan la llei de setembre de 2013, una llei estatal, va posar de manifest que era impossible mantindre privilegis –la llei d'empresadors–, que era impossible mantindre privilegis com aquests. I l'advocacia de La Generalitat va donar llum verda a uns informes que, en fi, canviaven el criteri i recomanaven la nul·litat del sistema de privilegis.

I, a més, la senyora Sánchez Zaplana, que havia promès..., era l'última consellera de Benestar Social, per a tancar el cercle, que havia promès que es modificaria el sistema, i havia promès que se farien adjudicacions en un concurs sense trampes, i que havia promès que n'hi hauria un lliure accés per a les empreses del sector a aquestes convocatòries, va, després, canviar d'opinió i, per pura complaença política, va suportar, va admetre que es mantingueren els privilegis de la família Cotino en la gestió de les residències i centres de dia.

La comissió parlamentària que ha acordat esta cambra crear, probablement ens servirà per aclarir aquestes manipulacions. Però, mentrestant, el problema que nosaltres plantejgem és el següent: el fruit d'aquestes perverses pràctiques és el deteriorament del sistema de suport als nostres majors. Per què? Perquè ha suposat l'abandonament de la inversió directa en la construcció de noves residències i centres de dia de gestió pública. Perquè els ajuntaments i mancomunitats que havien apostat per residències i centres de dia estan davant la impossibilitat de posar-los en funcionament. Perquè s'ha desincentivat la promoció privada de nous centres, per l'acaparament de places concertades a favor de les empreses vinculades a esta fórmula Blasco-Cotino. Perquè s'ha afavorit que els centre privats que competien per la gestió de nous centres entraren en una espiral de subhastes a la baixa que perjudica greument, perjudica seriosament i greument la qualitat del servei que reben les nostres persones majors.

Al final, el caos general del sector, per les manipulacions interessades d'aquests dos *mangantes*, el que ha portat és que les residències..., molta gent ha hagut de recórrer a residències privades, no per elecció pròpia, sinó perquè, en la seua àrea geogràfica, mancava d'una oferta de centres de dia o residències públiques. No ha sigut una opció voluntària, sinó un efecte del pervers sistema dissenyat per aquesta gent.

Per tant, jo el que volia era tranquil·litzar eixos milers de

persones majors que necessiten saber si n'hi haurà alguna mesura compensatòria, de tipus econòmic o d'altre tipus, o n'hi ha algun calendari per a evitar que qui ha hagut de triar per un centre privat, perquè n'hi havia manca de centres públics pròxims, si continuaran patint, en contra de la seua voluntat, l'obligació de pagar pels serveis en centres de dia i residències privades.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Per a respondre a la qüestió plantejada, té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Efectivament, el diagnòstic de la situació, de la catàstrofe, de la ruïna generada a la Comunitat Valenciana en un espai molt més sensible ha estat, efectivament, en tot el que és la política de serveis socials i el que ha sigut, finalment, la no aplicació de la llei de dependència.

Però el que volem nosaltres és, precisament, recuperar una certa governança d'este sector. Perquè, efectivament, n'hi ha hagut una situació en què ha estat una falta de planificació, una falta de mapificació; hi ha hagut, fins i tot, una orientació absolutament vinculada al mercat. I la mà invisible del mercat, en açò, sap poc d'humanitat.

I, per tant, què comencem a fer? Doncs, el que comencem a fer és, i des de la vicepresidència s'està portant endavant, una mapificació, una planificació. S'està atacant ja directament la resposta a eixes infraestructures, que ja estan fetes pels mateixos ajuntaments en molts casos, per intentar donar cobertura a la demanda de les persones. I anem a començar per ahí.

Però anem a intentar posar ordre general en allò que ha estat un sector que la desregulació l'ha portat absolutament pel camí no adequat.

Però vull dir-li, també, que hi ha una partida de 48,9 milions per al concert de places. I que, al final, tampoc anem a centrar tots els esforços només en les residències. Perquè, mire, hem d'intentar, de veritat, buscar la qualitat de vida de les persones, la dignitat dels majors. I, quan més els puguem ajudar a estar en el seu espai natural, que és la seua casa, jo crec que això és un element extraordinàriament positiu. En moltes vegades, com s'ha dit, és açò només com un negoci, doncs, s'ha buscat només la via de les residències. I les residències són molt importants i, per a moltes persones, necessàries i absolutament imprescindibles. Però anem també a fer una gran dotació i un gran esforç en els serveis de base i, sobretot, en l'ajuda a domicili, que és un element fonamental perquè és bàsic que les persones, al final, puguen acabar els seus dies al costat dels més pròxims, si és possible, i en tot l'afecte de les famílies i també en tot l'afecte de la societat.

Crec que este és un element fonamental. I nosaltres anem buscant que el rescat de les persones no només siga un rescat econòmic, que ho ha de ser, sinó també un rescat moral, un rescat de dignitat. I, en eixe aspecte, sap vosté que este govern està al costat d'allò que vosté demana.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Té la paraula el diputat César Jiménez.

El senyor Jiménez Doménech:

Sí, senyor president.

Atenent la creixent demanda, entre 2008 i 2012 es van construir, aprofitant moltes vegades el pla E i el pla Confiança, nombroses instal·lacions de titularitat municipal destinades a residències o centres de dia per a persones amb dependències o persones grans. Gran part d'aquestes instal·lacions van ser concloses i d'altres necessitarien d'alguna inversió addicional per a acabar les obres.

En definitiva, més de seixanta d'aquestes infraestructures romanen tancades, tot i la forta demanda de places.

El model Cotino d'assignació de concerts per a residències va prioritzar les empreses privades, blocant, d'alguna manera, l'obertura d'algunes d'aquestes instal·lacions, amb garanties d'un número d'usuaris mínim per tal d'assegurar la viabilitat d'aquestes residències públiques.

En el context actual, amb una demanda considerable i les infraestructures disponibles, coincidint també amb els malmesos estats financers de molts municipis, els impedeix afrontar les despeses inicials de posada en funcionament d'aquestes iniciatives.

Tenim nombrosos exemples de la problemàtica descrita, disseminades per tot el territori valencià, com ara el Pinós, Picanya, Vilafranca, Quartell, Quart de Poblet o Albal.

Davant d'aquesta situació, ¿pensa habilitar aquest Consell fórmules de col·laboració amb els ens municipals, per tal d'anar obrint, paulatinament, instal·lacions com les referides?

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Per a contestar, la vicepresidenta del Consell, senyora Mònica Oltra, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

(Inoïble)... No se sent? Ara sí.

Mire, el sistema va ser més pervers encara. Durant 2008 i els anys següents a la implantació de la Llei d'autonomia personal i d'atenció a les persones en situació de dependència, el que es va fer, des de la conselleria que dirigia en aquell moment el senyor Cotino, era traure les persones que ja tenien una residència i que ja tenien un servici social assignat per a ficar-los dintre del sistema, mentre aquelles persones que no tenien cap recurs se quedaven a la cua. Per a què? Per a omplir les seues pròpies residències privades. És a dir, la fellonia va ser molt més gran.

Quin problema tenim ara? 45.000 persones que no estan encara dintre del sistema de dependència, ni tan sols per a assignar-los un recurs o per a pagar un cuidador no professional, etcètera. Eixe és el tap que ens hem trobat.

I, paral·lelament, les residències o centres de dia o centres ocupacionals que s'havien fet amb l'esforç dels ajuntaments que estan parats, perquè feien una competència a un sistema de dependència que se volia fomentar.

Nosaltres hem pegat un gir copernicà. Nosaltres el que volem promocionar és un sistema d'autonomia personal, on les residències siguen l'última ràtio i les persones se mantinguen el més temps possible en els seus entorns.

Per tant, ja estem parlant amb els ajuntaments, els que vosté ha anomenat, també en Ontinyent. Estem parlant també en el tercer sector, que és molt valuós, que són entitats, normalment pares i mares o familiars de persones afectades que tenen entitat sense ànim de lucre i que gestionen, per la nostra experiència, molt bé també determinats centres.

Per tant, estem treballant en eixa línia, primant, òbviament, els recursos públics. I, en la part privada, que n'hi hagen concurrències lliures, i no com ara, que és un sistema trucat per als Ortiz, Cotino, etcètera. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Té la paraula, diputat César.

El senyor Jiménez Doménech:

En 2001, com s'ha descrit abans, el Consell, de Francisco Camps, va adjudicar la construcció de residències en sòl públic, cedit per l'administració. I, posteriorment, aquestes residències, com s'ha descrit també, van obtindre avantatges en virtut de clàusules d'exclusivitat. Bé, ja s'ha explicat la temàtica.

Aquestes residències, a banda de ser construïdes sense un mapeig de necessitats geogràfiques, van gaudir de facilitats, quant a despeses d'inversió i demanda garantida, que els ha permés anar adquirint major quota de mercat de manera gradual, situant les altres que no han rebut aquest tracte amb desavantatge competitiu.

Des de gener de 2015, el govern valencià té en les seues mans un informe del Consell Jurídic Consultiu, que certifica que el model aprovat a 2001 per Blasco, i que va beneficiar la família Cotino posteriorment, era contrari a dret a partir de l'entrada en vigor de la Llei estatal 4/2013.

L'anterior govern va tindre l'oportunitat des d'eixe moment d'actuar en conseqüència, i no ho va fer.

¿Pensa aquest Consell aplicar mesures per compensar l'avantatge competitiu que han aprofitat les residències d'aquesta xarxa? I, en cas afirmatiu, ¿quin seria el calendari d'aplicació d'aquestes mesures, tenint en compte que ara, encara en dates recents, s'estan concedint nous concerts a la xarxa de residències referida?

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Per a respondre, té la paraula la vicepresidenta del Consell.

Quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Sí, gràcies, senyor president.

Bé, n'hi ha una xicoteta confusió en la seua pregunta. Perquè l'informe, que diu que arran de la llei d'emprenedors el contracte és nul, és de l'advocacia de La Generalitat, val?

Però n'hi ha un xicotet problema relacionat en el Consell Jurídic Consultiu. I és que perquè l'administració d'ofici vaja a demanar una nul·litat, una nul·litat radical, en este cas, necessita, preceptivament, l'informe favorable del Consell Jurídic Consultiu. ¿I sap vosté què va dir el Consell Jurídic Consultiu? Que no, que no era nul. Perquè ací..., digam que les trames obscures tenen moltes ramificacions –per ser elegant.

Aleshores, nosaltres, des que entràrem en la conselleria, del primer que férem quan ens entrevistàrem amb l'advocacia de La Generalitat va ser posar este tema damunt de la taula. Perquè els advocats i advocades de La Generalitat ho tenen claríssim que eixe contracte és nul perquè, efectivament, trenca la lliure concurrència en un sistema capitalista com este, no?

En qualsevol cas, un terç de les places..., una d'eixes exclusivitats caduca ara, a 31 de desembre de 2015. Eixa ja estaria solucionada. Queda l'altra part.

Este Consell, naturalment, no renuncia a portar això a una nul·litat radical perquè entenem que s'està vulnerant la lliure competència i les condicions d'igualtat de les empreses del sector. I, efectivament, s'estan adjudicant perquè en les meses tècniques queden per davant.

Encara aixina, este Consell ha demanat informes a eixes empreses per a vore les baixes, que nosaltres entenem que poden estar fregant el temerari, com les justifiquen.

Vull dir, estem posant-los coses damunt de la taula. Però el problema és que anys...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...-acabe-, anys de falta de concurrència han fet que ara tinguen un avantatge que, sense dubte, estem intentant paliar. *(Veus)*

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta. Senyories, hem finalitzat este punt.

Validació o derogació del Decret llei 6/2015, de 16 d'octubre, del Consell, pel qual es fa efectiva la recuperació de determinades quantitats de la paga extraordinària de desembre de 2012, i de modificació urgent de la Llei 10/2010, de 9 de juliol, de La Generalitat, d'ordenació i gestió de la funció pública valenciana (RE número 3.851, DOCV número 7.638)

El senyor president:

I, a continuació, continuem el nostre treball en el punt número 11, que és la validació o derogació del Decret llei 6/2015, de reparació de determinades quantitats de la paga extraordinària de desembre. *(Veus)*

Per a l'articulació del debat, escoltarem la presentació del decret llei per part del Consell, per un temps màxim de quinze minuts.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, el Decret llei 6/2015, del 16 d'octubre, del Consell, la convalidació del qual com a llei ara se sol·licita de Les Corts, va ser aprovat per tal d'atorgar al personal funcionari i laboral de La Generalitat els mateixos drets que els de l'administració general de l'estat va atorgar al seu personal pel Reial decret llei 10/2015, de l'11 de setembre, tornant-los uns drets econòmics i laborals que se'ls havien llevat mitjançant el Reial decret 20/2012, amb caràcter bàsic, pel que feia a la seua aplicació al conjunt de les administracions públiques. Per la qual cosa, el Consell va dictar el Decret llei 6/2012, de 28 d'octubre de desplegament i aplicació de les disposicions contingudes en aquell.

Tot i que ara el Govern d'Espanya no ha volgut donar caràcter bàsic a la restitució de drets, no sembla admissible

que es produïxca un greuge comparatiu que prive el personal funcionari i laboral de La Generalitat d'uns drets que s'han tornat al personal de l'administració general de l'estat i que, per la via de la negociació s'han estés o estan estenent-se a la pràctica totalitat de les administracions públiques espanyoles.

El Govern d'Espanya ha volgut condicionar esta restitució de drets a la disponibilitat de pressupost de cadascuna de les administracions, dins dels estrets marges de dèficits fixats. No cal pensar que, tot i que la Comunitat Valenciana tinga el més baix finançament i el més alt deute públic per càpita, hagen de ser els funcionaris i personal laboral de La Generalitat qui hagen de quedar discriminats per un model de finançament inadequat que, en la seua expressió actual, va ser establert, com saben vostés, en l'any 2002, amb tot el rebombori pels governs d'aleshores, del senyor Zaplana i del senyor Aznar, així com tampoc per una gestió política a la Comunitat Valenciana de la qual durant els últims vint anys ha estat responsable un partit diferent als que governen en este moment. Per cert, els setze últims anys amb majoria absoluta.

És per això pel que el nou Consell va prendre la decisió que el personal funcionari i laboral de La Generalitat no fóra una volta més una variable d'ajust d'injustícies i desgavells polítics, que contribuïra a amagar-les i, per tant, a perpetuar-les en el futur.

Per tot això, i per tal que les mesures aprovades pel Govern d'Espanya per al seu personal funcionari i laboral pogueren estar igualment vigents per al personal funcionari i laboral de La Generalitat dintre del corrent any 2015, el Consell va aprovar el Decret llei 6/2015, de 16 d'octubre, pel qual es fa efectiva la recuperació de determinades quantitats de la paga extraordinària de desembre de 2012, i de modificació urgent de la Llei 10/2010, de 9 de juliol, de la Generalitat valenciana, d'ordenació i gestió de la funció pública valenciana, la convalidació del qual ara es demana a estes Corts.

I puc anunciar supletòriament que, si arriba el FLA, que tant el senyor Rajoy com el senyor Montoro, han promés per dos vegades al nostre president, si arriba ja mateix, ja mateix, podem tindre liquiditat en tresoreria suficient per a pagar fins i tot en el present mes de novembre esta paga, esta part de la paga extraordinària que hem de retornar, cosa que al Consell, al govern i supose que a tots vostés els faria molta il·lusió.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, honorable conseller.

Per a substanciar el torn a favor, té la paraula la il·lustre diputada del Grup Socialista, senyora Peris.

La senyora Peris Cervera:

Gràcies, presidenta.

Senyor conseller, senyories, el Grup Socialista va a votar a favor de la convalidació d'este decret llei, perquè és una reparació a l'espòli que varen patir els treballadors i les treballadores públiques a l'any 2012, quan el senyor Rajoy va aprovar el reial decret llei, aquell que duia l'altisonant títol de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i el foment de la competitivitat.

En realitat, es tractava purament i planerament d'un paquet de retallades dures, entre les quals estava la supressió de la paga extraordinària de desembre de 2012. I no sols això, de pas agranaren altres drets laborals aconseguits en